

har Højre altsaa vundet en stor Sejr, og Venstre har lidt et stort Nederlag. Derom kan der ingen Tvivl være. Men udenrigspolitisk, forsvarsvenligt set har Højre ladet sig føre til et kolossalt Nederlag. Der har Højre svigtet sin Idé. Forsvarssagen var jo en Idé, set fra mit Standpunkt en forældet Idé, en umulig, en barbarisk Idé — hvad man vil, men den var en Idé! Naar Højre i 80erne kæmpede og vandt en Del Fremgang, saa skyldtes det ikke alene Godejernes og Militaristernes materielle Interesser, men ogsaa det, at de havde faaet Idéens Fane til at veje over deres Parti. Men denne Idé, som laa bag Forsvarssagen, den har Højre svigtet. Højre stillede endnu ved sidste Valg Sagkundskabens Tilslutning op som den Maalestok, hvorefter enhver militær Ordning bør træffes. Nu er Højre i denne Sal parat til at stemme for en militær Ordning uden endnu i dette Øjeblik at vide, hvordan den militære Sagkundskab stiller sig dertil. Højres Ordfører siger, at det vil man kunne faa at vide, naar Sagen er kommen op i Landstinget. Altsaa Højre kender nu ikke en Gang her ved tredje Behandling den militære Sagkundskabs Stilling til de foreliggende Forslag. Højre havde sine Repræsentanter i Forsvarskommissionen, som havde rig Lejlighed til at faa Sagkundskabens Stilling dertil at vide, men endnu kender Højre ikke Sagkundskabens Stilling. De Herrer have derfor ikke længere nogen Ret til at paakalde Sagkundskaben overfor os, naar de Herrer endnu ikke vide, hvordan Sagkundskaben stiller sig. Jo, de kende den paa et eneste Punkt. De vide, at den under alle Omstændigheder vil gaa mod Københavns Befæstnings Nedlæggelse, og da de vide det, erklærer Højres Ordfører dette Spørgsmaal, Kærnen i hele Forsvarssagen, for et politisk Punkt og siger, at der kan man ikke kræve Sagkundskabens Tilslutning, men det maa afgøres politisk, uden Hensyn til Sagkundskaben.

De Herrer af Højre sagde paa alle Landets Valgtribuner ved sidste Valg, at et slet Forsvar var værre end intet Forsvar. De henvise til Tiden før 1864, da Regering og Rigsdag ogsaa gjorde en Del for den saakaldte Forsvarssag, men ikke tilstrækkeligt. Og derfor have de Herrer sagt, Valg efter Valg, Gang efter Gang, atter og atter, i Pjece efter Pjece, hundredetusinde Gange, at det værste, der nu kunde ske, var, om vi fik den Tids Foranstaltninger fra før 1864 om igen, nemlig et slet Forsvar, der ikke holdt Maal med,

hvad Sagkundskaben krævede — og det er det, de Herrer nu sammen med „de 27“ ere i Færd med at gennemføre.

De Frikonservatives Fører har sidste Aar indtil Valgdagen talt om det farligste af alt farlig, nemlig om vi fik en militær Ordning, der indeholdt Præference, en Begunstigelse af en Nabomagt paa en andens Bekostning. Men hvad er det, de Herrer ere i Færd med at gennemføre om et Øjeblik, hvad er det, de om nogle Timer maaske ville give deres Stemme alle som een? Jeg ser ikke rettere, end at hvis den Ordning, som de Frikonservatives Fører kritiserede i Fjor Sommer og erklærede for Præference, var det, saa vil den militære Ordning, som nu skal gennemføres, ogsaa være det. Hvad er Forskellen? Den, at Landbefæstningens Nedlæggelse udsættes i nogle flere Aar end der sidste Sommer var Tale om. Det er det hele. Naar det, som de Frikonservatives Fører angreb forrige Sommer, var Præference, saa maa det, som nu skal gennemføres, sandelig ogsaa være Præferencepolitik. Dette, at udvikle Søbefæstningen stærkt, men lade Landbefæstningen langsomt forfalde, hvad er det andet end at barrikadere sin ene Dør, men lade den anden staa paa Klem? Alt, hvad de Herrer af Højre ude i Valgkredsene have kunnet anvende mod os, det vender sig jo nu mod dem selv.

Det ærede Medlem fra Kerteminde (A. P. Andersen) sagde, at naar vi fra vor Side var saa bange for en saa slet Ordning, som var det værste af alt, saa kunde vi jo have stemt for eller i alt Fald ved at undlade at stemme have støttet det Neergaard'ske Forslag om de fremskudte, forberedte Stillinger. Men vi have jo rigtignok aldrig fra vor Side erkendt, at disse fremskudte, forberedte Stillinger var bedre end det, der nu foreligger, tværtimod have vi anset det Sprinkelværk, de fremskudte, forberedte Stillinger, som det forrige Ministerium vilde stille op paa en Strækning af $4\frac{1}{2}$ Mil, netop som et nyt Dannevirke, netop som det, Højre har sagt, vi skulde undgaa for enhver Pris, nemlig lignende halve Foranstaltninger som før 1864. Men det er for Resten ikke blot os, der have udtalt en saadan Dom om de Neergaard'ske forberedte, fremskudte Stillinger, som det ærede Medlem fra Kerteminde (A. P. Andersen) endnu synes at slutte sig til, skønt jeg troede, de var forladte af Guder og Mennesker. En af det ærede Medlems egne Kolleger, en Gruppefælle af ham, det ærede Medlem for Københavns 1ste Valg-